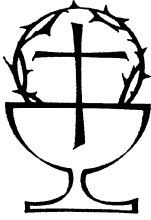

SKÄRTORSDAG

IN COENA DOMINI

Text: 1 Kor 11: 23-29. Predikan av Lars Borgström (LFS)

Jesus sade om det bröd Han gav åt sina lärjungar den sista kvällen de var samlade: ”Detta är min kropp, som är utgiven för er. Gör detta till minne av mig”. Sedan tog Han bägaren och sade: ”*Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta ni dricker av den, gör det till minne av mig*” (1 Kor. 11:24-25).

Jesus hade talat om för sina lärjungar vad som skulle hända Honom under den kommande högtiden, hur Han skulle bli gripen, pinad och dödad. Och Han visste hur de elva lärjungarna, alla utom Judas, älskade Honom. Men Han visste också hur svag och bräcklig deras tro var, hur ledsna och villrådiga de skulle bli, när Han togs ifrån dem, hur de då skulle fly åt alla håll och irra omkring som får utan herde. Och Jesus var rädd om de sina. Därför var Han mycket angelägen om att ge dem de mest underbara löften, som de skulle ha att tänka på, när det blev som mörkast och svårast för dem. Men Han nöjde sig inte bara med att tala till dem. Nej, Han ville också ge dem ett alldeles särskilt tecken, ett yttersta bevis på sin kärlek till dem. Där i salen på övre våningen instiftade Jesus den heliga nattvarden. Han gjorde det för sina dåvarande lärjungar Petrus, Jakob, Johannes och de andra. Men Han gjorde det också för alla dem, som i framtiden, genom alla tider till världens slut, skulle bli Hans lärjungar.

JESU VERKLIGA NÄRVARO

Vad är det då som Jesus ger, när Han dukar sitt bord och inbjuder oss att komma dit? Han ger sig själv åt oss. Det hörde vi ju att Han sade: ”*Detta är min kropp, detta är mitt blod*”. Detta är visserligen alldeles orimligt för vårt stackars tröga förnuft. Men vi måste besinna att när vi har att göra med Herrens heliga nattvard, då står vi inför ett heligt mysterium och en Guds egen hemlighet, hur lärda och kloka vi än är och hur mycket vi än funderar och forskar. Vi kan inte ens till en bråkdel pejla djupet i Guds hemligheter och ännu mindre utforska dem.

Vid frågan: Hur går det till? måste vi lägga handen på munnen och vördnadsfullt tiga eller säga: ”Vi vet det inte, men för Gud är ingenting omöjligt.” Det bästa vi kan göra är att tro på det som Jesus säger och låta det vara nog för oss. Och att tro är detsamma som att ha förtroende för Honom och förlita sig på vad Han lovat och sagt. Vi kan dessutom vara fullkomligt övertygade om att Jesus, som är Sanningen själv, inte ljuger för oss. Han säger: ”*Detta är min kropp, detta är mitt blod*”.

Jesus kommer alltså reellt, på ett verkligt sätt, till oss i den heliga måltiden. Därför är nattvardsfirandet ett föregripande av Jesu återkomst på den yttersta dagen. Därför hälsar församlingen sjungande Herren alldeles före konsekrationen, då instiftelseorden läses och undret sker, med hyllningen ”*Välsignad vare Han, som kommer i Herrens namn. Hosanna i höjden*”.

NATTVARDEN ÄR NÅD

Den heliga nattvarden är en nådemåltid. Det innebär att det inte är vi, som kommer och bär fram något inför Gud. Vi kommer inte med våra dygder, våra goda gärningar eller vår fromhet. Vi har ju ingenting sådant att komma med som skulle kunna bestå inför Gud eller behaga Honom. Vi har bara två tomma händer. All vår förtjänst är utestängd. Må detta få bli riktigt klart och tydligt för oss alla.

I nattvarden är det Jesus som ger. Vad Han väntar av oss är, att vi räcker fram våra tomma händer för att ta emot vad Han vill ge oss. Och vad Han vill ge är framför allt det, som vi alla, alla så väl behöver, antingen vi är vakna över det eller inte, nämligen syndernas förlåtelse. I sin Lilla Katekes frågar Martin Luther beträffande nattvarden: ”Vad nytta medför detta ätande och drickande?” Och Han svarar: ”Det giva de orden tillkänna: För eder utgiven och utgjutet till syndernas förlåtelse; nämligen att syndernas

förlåtelse, liv och salighet genom dessa ord givas oss i detta sakrament; ty där syndernas förlåtelse är, där är ock liv och salighet." Vi ser alltså att Jesus i nattvarden vill ge oss något, som är vida mer värt än jordens alla rikedomar. Han vill ge oss en underbar försäkran om att Han inte vill oss annat än väl, att Han är vår ende och store Frälsare, som kan stryka ut också de största och svåraste synder så fullkomligt, som om de aldrig existerat. Nattvarden är evangeliet om syndernas förlåtelse i konkret, synlig form. Där tar man emot Herren Jesus Kristus, Hans utgivna kropp och utgjutna blod. Man gör det inte bara med tron utan också med munnen. Så mån om vår frälsning är Herren Jesus att Han vill göra frälsningen riktigt tydlig för oss.

"Där syndernas förlåtelse är, där är också liv och salighet." Andligt liv betyder förening med Jesus. Det finns inget andligt liv vid sidan av Jesus och att vara i förening med Honom, och det är det största och härligaste som tänkas kan. Det är en salighet redan här i detta liv och det för med sig en fullkomlig och evig salighet på andra sidan graven.

VEM ÄR BJUDEN?

För vilka är den heliga nattvarden instiftad? Vilka är det som Jesus vill se som gäster vid sitt bord? Vilka var det som var med vid det första nattvardsbordet? Det var ju, som vi redan sett, Hans första lärjungar som var samlade omkring Honom. Det var åt dem, som Han gav det välsignade brödet och vinet. Nattvardsbordet dukas alltså för Jesu lärjungar. Eftersom Jesus sade att "så ofta ni äter detta bröd och dricker av denna bägare, förkunnar ni Herrens död till dess Han kommer åter" (1 Kor.11:26) förstår vi att uppmaningen till nattvardsfirande gäller Hans lärjungar i alla tider, ända till den dag Han kommer åter.

De första lärjungarna gick i skola hos Jesus. De följde Honom ständigt på Hans vandringar i Galiléen och Judéen. De lyssnade på Honom och lärde av Honom. De var visserligen både tröga och svårlärda. Men Jesus körde inte bort dem. Han hade ett förunderligt tålmod och fördrag med dem. Alla sina många fel och brister till trots fick de ändå höra Honom till. Du är också en lärjunge om du går i skola hos Jesus. Du går i skola hos Jesus, om du använder Hans Ord, tror på Honom, ber till Honom och riktigt vill lära känna Honom och höra Honom till.

Nattvarden är till endast för syndare. Detta är det stora och underbara: nattvardsbordet dukas för syndare. Bara nu ingen missförstår detta och förstår det så, att nattvardsbordet skulle dukas för dem som tycker om att synda och som vill fortsätta med att vara giriga och hårda, bittra och oförsonliga, orena och oärliga o.s.v. "Endast för syndare" betyder istället sådana, som vi kallar botfärdiga syndare, t.ex. publikanen i templet och synderskan, som grät ut vid Jesu fötter. Det syftar alltså på dem, som är ledsna över sig själva och som av allt hjärta längtar efter att höra Gud till. Detta innebär att vägen till nattvardsbordet inte är stängd för dig som tycker att du står så långt, långt borta och därför känner dig så absolut ovärdig att vara ens i närheten av Jesus och Hans lärjungar. Längtar du av hjärtat efter och ber om att kunna bli och vara en sann Jesu lärjunge - tro inte att du blir bortmotad. Om du bara visste hur rädd Jesus är om dig och hur innerligt väl Han vill dig. Han har kämpat sig till döds också för dig. Han har med sitt heliga och dyra blod köpt också dig för att du skall höra Honom till.

Du skall alltså inte låta dig hindras av att ha syndat i både tankar, ord och gärningar. Läkaren Jesus är ju till just för dem, som känner sig sjuka och som lider av sin sjukdom. "Den som känner synden svår Till detta bordet värdig går" (Lova Herren 234:9) heter det i en av våra nattvardspsalmer. När du känner dig dömd, när syndaminnen plågar och skulden pressar dig, just då passar Jesus för dig. Då behöver du Honom såsom Frälsaren. Och då passar också nattvarden på samma sätt som brödet passar för den hungrige, vattnet för den törstige, kläderna för den frusne och medicinen för den sjuke. Tänk på dessa Jesu ord: "Ty Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat." (Luk. 19:10), "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila" (Matt. 11: 28), "Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, de skall bli mättade" (Matt. 5:6) och "Den som törstar må komma. Ja, den som vill, må ta emot livets vatten för intet" (Upp. 22:17). Amen.